

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opus pulcherrimu[m] de tribus vsitatis christianoru[m]
actibus: oratione videlicet: ieiunio [et] elemosyna**

Guntherus <Parisiensis>

Basilee, 1507

VD16 G 4140

Capitulum primu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30791

aut etiā heretic⁹. De illis autē electis ⁊ reprobis hic accipi volumus: q̄ ab eterno v̄l reprobati sūt v̄l electi. Dicunt em̄ vtriq̄: modo sc̄dm̄ etnā dei p̄scientiā: modo sc̄dm̄ p̄sentē et forte nō p̄mansurā iusticiā aut neq̄tiam. De p̄ma electiōe dicit ap̄stols. Qui elegit nos añ mūdi p̄stitutionē. De sc̄do dicit in iob: q̄z esce behemot electe sunt: q̄a malign⁹ hostis nōnūq̄z eos q̄ p̄p̄ p̄sentē iusticiā electi videbatur/absorbet ⁊ sibi incorporat. Itē de p̄ma reprobatione legit in malachia: Nūq̄d nō f̄t esau iacob. Et iacob q̄dem dilexi: esau autēz odio habui. Dissidē dei: reprobare est. De sc̄do hō in eodē ap̄lo: Prop̄t̄ h̄ tradidit eos deus in reprobū sensū vt faciāt ea q̄ nō p̄ueniūt. Nō em̄ hoc intelligēdum est/de eterna reprobatione cui⁹ nulla ē causa: s̄z d̄ ill̄ reprobis accipi debet/ q̄ merito minor̄ neq̄tie quam relinq̄re nolūt: deo deserēte labunt̄ in maiorē: vt q̄ in sordib⁹ est/ sordescat adhuc.

Liber tertius: de sc̄do contēto oratiōis.

H de p̄mo q̄dem contēto orōnis / videlz quis petat: ideo diligent̄ p̄secuti sum⁹: q̄m̄ ex hac distictiōne et alijs q̄ sequūtur eliciēdū erit/ quātū deus ap̄ire dignabitur: id q̄ q̄siru difficile est/ sc̄itu hō difficillimū: videlicet de obtinētia siue effectu oratiōis. Nūcigit̄ d̄ sc̄do. i. q̄d petat: nō

minori diligētia q̄rendū est.

Capitulum primū.

Refert enim quid petat orans: vtrū videlz bonum petat: an malū petat seu deprecet̄: an id petat q̄d ī sui q̄dē natura nec bonū nec malū est: q̄d mediū siue idifferens cōgrue pōt appellari. Bonū autē h̄ volum⁹ accipi: tā vitā eternā: q̄z omne id q̄d ad ipsam p̄merendā ⁊ capescēdā copatur ⁊ adiuuat. Malū vero p̄traria ratiōe: vel mortē p̄petuā: vel q̄cqd ad illā impellit ⁊ aggrauat. Mediū hō q̄d ī sui natura nec bonū nec malū est/ fm̄ p̄dictam boni ⁊ mali acceptiōne: s̄z ex vsu bene vel male vrentiū/ bonū malū ve efficit. Hōz q̄triū q̄dlibet/ in diuersa sp̄ez mēbra diuidit̄. Bonū q̄d p̄pe/ aliud ē remuneratoriū id ē vita etnā: aliud vite eterne meritū: aliud meritoriū: aliud inspiratoriū: aliud p̄paratoriū. Bonū q̄d ē vita eterna: nil aliud ē q̄z de⁹ q̄ sūme bon⁹ ⁊ sūmū bonū: ⁊ oīm bonoz cā et finis est. Bonū etnē vite/ meritū bonū op⁹ ē. i. bon⁹ act⁹: siue interior/ vt ment̄: siue exterior/ vt corp̄s. Bonū meritoriū ē p̄t⁹ id ē bona q̄litas mēt̄ q̄ ē velut q̄ddā boni opis istrumētū. Bonū inspiratoriū est infusio gr̄e sp̄eal̄: ex q̄ illa bona q̄litas mēt̄is p̄creat̄. Bonū hō p̄paratoriū remissio ē pctōz p̄ cōrritiōne cordis: q̄bus manentibus nūq̄z hō ad cetera posse. eē idē.

Eph. I.

Job. 40.

Malach. I.

Rom. I.

Apoca. 22.

neus. Que tñ cōtritio cordis ⁊ peccatorū remissio/immo ⁊ omnia q̄ sequunt̄ ex eadē spūsscti gratia ⁊ causam hñt ⁊ sortitū tur effectū ⁊ mercedē accipiūt. Spūs em̄ sc̄tus primo quidē purgat: secundo spirat: tertio format: quarto creat: q̄nto remunerat. Purgat culpā: spirat gratiā/format mentē/creat opationē bonā/remunerat ad coronam. Un̄ salomon ait: *Ecc̄s. I.* *Zustrans vn̄uersa in circuitu p̄git spūs ⁊ in circulos suos reuertit̄: nō locali discursu: sed nusq̄ absente potentia. Itē cū spūssctūs aque noiē frequēf designet̄/vt ibi: Flumīa de v̄tre ei⁹ fluent aque viue: fm̄ ea que dicta sunt. Et iā hic nō in cōgrue dici pōt: Ad locū vnde exeūt flumina reuertunt̄/vt iterum fluant.*

Capitulū secundū.

Debis ergo quinq; bonis q̄ petēda sunt orātib⁹/eisdēq; donis spiritalibus/put ipse donauerit quēadmodū pueniāt demonstrandū est. Cōuerso tñ ordine etiā ea pauloante enumerauimus: qm̄ ibi quidē illud p̄mōponēdū erat qd̄ oīm aliorū causa ⁊ finis est: debinc ordine retrogrado ad inferiora veniendū: hic ea sicuti pueniūt ita tractari/recti⁹ arbitramur. Pri⁹mū itaq; bonū ⁊ p̄mō necessarium: ⁊ qd̄ nisi p̄cesserit alia nō sequent̄: cōtritio cordis est/cum

reus diuina visitante gr̄a incipit cogitare p̄ peccato/et tota mēte cōpungit̄: ⁊ sūt ei lachryme sue panes die ac nocte: ad imitationē illius q̄ dicebat: *Ps. 4.* *La uabo p̄ singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratum meū rigabo. Qd̄ cū fieri ceperit/adeſt statim pctōz remissio nec est in hoc ⁊ illud aliquid medi⁹ t̄pis interuallū testante scriptura: Pctōz q̄cunq; hora ingemuerit salu⁹ erit. i. salute dign⁹: v̄l saluti p̄merende idoneus. Et in euāgelio magdalenę velut in momēto pctā dimissa sūt: qz grauit̄ p̄terebat ⁊ saluatorē pl̄mū diligebat. Spiritus em̄ sc̄ti q̄ auctore id genit̄ velox est opatio: nec vnq̄ vlla rei difficultate tardat̄. Nam sicut aqua siml̄ influit ⁊ sordes eluit: aut vti flabrū spirātis aure simul spirat ⁊ puluerē exufflat: v̄l sicut calor ignis aut solis/cerā vel glaciē simul pcutit ⁊ liq̄facit: ita spūssctūs cum sit aqua mundificās/cor hominis parit̄ intrat et lauat: cū sit aura purificās/parit̄ afflat ⁊ oēs vitioz sordes euentilat: cū sit calor mollificās/p̄mō attractu omnē cōpacte v̄l indurate malicie resoluit duriciem. *Sap. I.* *Dedignat̄ em̄ (teste scriptura) cōtuberniū vitioz: nec habitabit in corpe subdito pctis. De p̄mō dicit dñs p̄ p̄phetā: Eſtū dā sup̄ vos aquā mundā ⁊ mūdabimini ab oib⁹ iniquamentis vestr̄. De sc̄do q̄ spūssctūs sit**

Ps. 4.

Ps. 6.

Ezech. 18.

Luce. 7.

Sap. I.

Ezech. 36.